

Slováček

Ročník 14

listopad/prosinec 2019

číslo 57

Editorial:

Milí čtenáři Slováčku,

letos již podruhé přicházíme se speciálním číslem školního časopisu. Projektová výuka k připomínce 30. výročí pádu komunistického režimu u nás přinesla mnoho jedinečných výstupů, o něž se nelze nepodělit.

V tomto čísle jsme se zaměřili především na výstupy ze samotných hodin češtiny, občanky, výtvarné a pracovní výchovy.

Jsmo potěšeni, že se i letos do projektu zapojily paní kuchařky a podpořily naše snažení dvěma příhodnými obědy.

Několik stran věnujeme také třem závěrečným akcím, které snad nejvíce podtrhly vše, co k tématu bylo řečeno. Jednou je samotná hra na demonstraci s pádem „železné“ opony, druhou beseda s pamětnicí paní Helenou Janíkovou a třetí skvělou tečkou se stalo divadelní představení v brněnské Polárce, kterého se zúčastnili žáci 8. a 9. ročníku.

Přeji pohodové předvánoční čtení!

Pavla Kotoučková (PaK)

Projektová výuka na ZŠ Slovákova

(PaK) – V měsících říjen a listopad se žáci naší školy věnovali připomínce 30. výročí sametové revoluce.

V mnohých hodinách jsme pouštěli dokumenty, povídali si a diskutovali, vysvětlovali jsme fakta, seznamovali se s významnými jmény několika osobností, pročítali různé petice a novinové články a přitom si žáci utvářeli vlastní pohled na dobu minulou i současnou.

Výsledkem dvouměsíčního ponoření se do tohoto tématu byla řada výstupů, mezi nimiž se objevily úvahy, příběhy rodiny a známých, dopisy a vzkazy hrdinům, anketa, tvorba pamětního razítka aj. Celý projekt vyvrcholil 15. 11. u „železné opony“, kde se sešla více jak polovina školy, aby se nenásilnou hrou vžila do atmosféry revoluce.

A že se to opravdu povedlo!

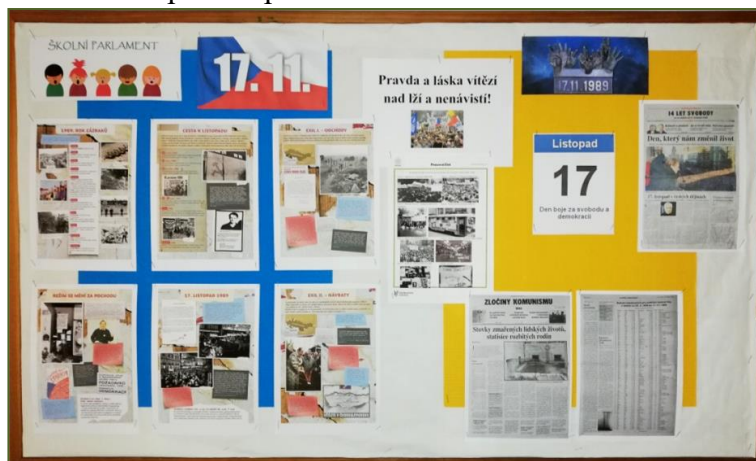

Foto: PaK

Redakce:

Šéfredaktorka: Mgr. Pavla Kotoučková (PaK)

Redaktoři: žáci 8. F, 9. F, 6. G, 6. H, 8. E, 7. F

Úprava: PaK

e-mail šéfredaktorky: pavla.kotouckova@zsbce.cz

Celé barevné vydání najdeš také na webu naší školy:

<http://zs.boskovice.cz/zs3/casopis.htm>

Jak jsme pracovali na projektu

6. G

V naší třídě 6. G projekt probíhal takhle: s paní učitelkou Wetterovou jsme si pouštěli film, který se jmenoval Z deníku Ivany A. Potom jsme dostali mapku, do které jsme psali, co se nám z toho filmu líbilo a co nelíbilo. Také jsme byli na programu, kde padla železná opona.

Tonička Geršlová, 6. G

6. F

S paní učitelkou Wetterovou jsme se ve Vko dívali na Deník Ivany Andělové. K tomu nám paní učitelka rozdala mapky a psali jsme, co se nám líbilo a co zase ne. Ve slohu jsme psali dopis Ivaně Andělové. V Dějepise s paní učitelkou Fidlerovou jsme se bavili o tom, jak

před třiceti lety vypadaly třídy. V každé třídě v rohu stála kamna a ten, kdo seděl nejbližší, tak přikládal. Bývaly také uhelné prázdniny, když hodně mrzlo, tak se nemohlo dovážet uhlí. Učitelům a učitelkám se muselo říkat soudruhu a soudružko.

Na rodičovských schůzkách rodiče psali, co dělali, když byla Sametová revoluce. Potom nám paní učitelka dala v HTU papírky a tam jsme museli my napsat, co si myslíme, že rodiče dělali. Paní učitelka to poté rozdala a my jsme si srovnali náš názor a názor našich rodičů.

Šesté ročníky také měly služby v jídelně, ve které uklízely. Osmé a deváté ročníky měly cestovní doložky a ty jim služba z šestých a sedmých tříd každý den ráno potvrdila razítkem. Když je neměli, museli k paní zástupkyni pro náhradní úkol. V pátek 16. 11. 2019 jsme na konec projektu shodili železnou oponu.

Zpracovala 6. F

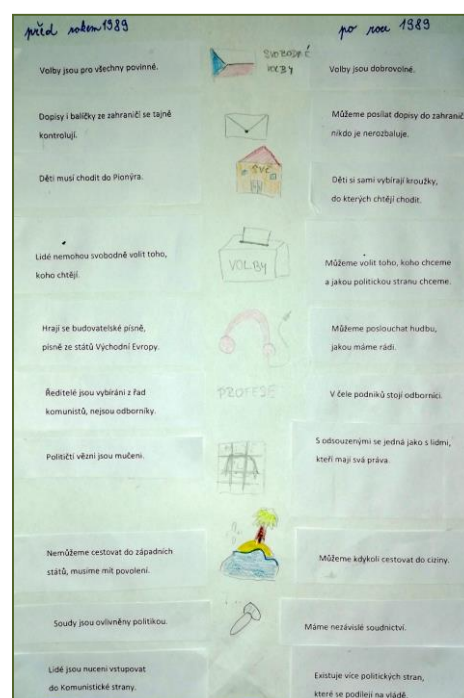
6. H

V češtině jsme se dívali na dokument Z deníku Ivany A. a poté jsme Ivaně psali dopis z dnešní doby. Hledali jsme ve Slovníku spisovné češtiny pojmy: totalita, demokracie, revoluce, svoboda, komunismus.

Ve Vko jsme na základě zhlédnutého filmu srovnávali dobu před rokem 1989 a po roce 1989 pomocí seřazování kartiček. Diskutovali jsme o tom, co se nám líbilo za doby komunismu a co ne.

V dějepise jsme se v projektovém týdnu pozdravili jako před 30 lety a seděli jsme jako žáci ve škole před rokem 1989.

A v matematice jsme se bavili o tom, kolik stály věci před třiceti lety, vystřihovali jsme z letáků obrázky potravin a určovali, kolik stály dřívě.

listopad/prosinec

2019

Na závěr projektu jsme si o přestávce udělali transparenty a zúčastnili jsme se demonstrace, kde jsme provolávali hesla a chrastili klíči.

Děkujeme, třída 6. H

8. E, 7. F

Problematiku 17. listopadu 1989 jsme pojali poměrně do hloubky jako hledání souvislostí s událostmi v druhé polovině 20. století (1948, 1968). Těmto tématům jsme věnovali hodiny českého jazyka, výchovy k občanství, dějepisu, hudební výchovy, HTU. Během čtrnácti dnů žáci zhlédli nejrůznější dokumenty (např. Železná opona, Z deníku Ivany A., Rok revoluce) i jednotlivé díly kresleného seriálu Dějiny udatného českého národa. Na základě získaných informací pak tvořili např. dopisy, vzkazy Janu Palachovi, recept na sametovou polévku, přemýšleli o tom, jaké plusy a mínusy měla doba minulá i jaké má současnost, zamýšleli se nad pojmem svoboda, pracovali s peticí Několik vět. V hudební výchově se žáci seznámili s osudem Marty Kubišové i dalších zakázaných zpěváků. V rámci dějepisu si vyzkoušeli, jak vypadala školní hodina v minulosti. Žáci také oslovili své rodiče, prarodiče či příbuzné, aby zaznamenali jejich příběhy, vzpomínky na dobu před rokem 1989. Tvořili také pomocí výstřížků z novin plakát k 17. listopadu. Žáci 8. E (i 8. F) vytvářeli návrhy razítka k 17. listopadu. Žáci 7. F se výrazně podíleli na vytvoření nápisu Železná opona. Silným zážitkem pro žáky osmých tříd byla beseda s pamětníkem paní Helenou Janíkovou, která vyprávěla o traumatizujícím rodinném zážitku.

Text: Pavlína Vítková

9. F

Projekt nám ve škole probíhal cca 2 měsíce. Celkově vyvrcholil v týdnu před 17. listopadem (11.–15. 11.).

Hlavně jsme se mu věnovali v hodinách Čj a Vko s paní učitelkou Kotoučkovou, kde jsme sledovali různé dokumenty a příběhy bezpráví v komunistické době. Tyhle příběhy byly zajímavé v tom, že nám přibližovaly komunistickou dobu a to, jak se většinou dokázala StB a vůbec komunisti chovat i k prostým lidem. Tyto dokumenty byly někdy i drsné. Následně jsme si o některých faktech něco řekli a vedli i menší debaty ve třídě. Také jsme po skončení dokumentu dostávali lístečky, kam jsme napsali naše pocity, názory.

Během projektového týdne jsme si nosili námi vyrobené cestovní doložky, na kterých byl rok, třída, fotka a jméno. Do těchto doložek jsme dostávali při příchodu a odchodu ze školy razítka, a když jsme ji neměli, tak jsme dostali speciální úkol.

V hodinách Hv jsme zpívali písničky Náměšť a Modlitbu pro Martu. Také jsme se dívali na dokument o písničkách, které byly zakázané v tehdejší režim. I v jiných hodinách jsme vedli debaty s učiteli o tehdejší režim a učitelé nám povídali také jejich příběhy.

Ve čtvrtek 14. listopadu jsme si v hodině dějepisu zahráli na komunistickou třídu, paní učitelku jsme oslovovali „soudružko učitelko“ a seděli jsme chvíli s rukama za zády. Byla to dobrá zkušenost i zábava.

Celý tento projekt vyvrcholil v pátek 15. listopadu, kdy kolem 10.00 padla železná opona (jedna chodba měla celý týden uzavřen jeden vstup). Začalo to tak, že se celý 2. stupeň shromáždil u železné opony, kde obě paní zástupkyně přečetly texty k 17. listopadu, během čtení jsme všichni začali zvonit klíči a ...PADLA ŽELEZNÁ OPONA!! Po pádu jsme si ještě VŠICHNI zazpívali písničku od J. Hutky Náměšť.

Pak jsme si mohli vzít „placku“ s trikolórou a razítkem vyrobeným k 17. listopadu a mohli jsme ji celý následující týden nosit. Po skončení akce jsme šli do třídy, kde jsme si poslechli rozhlasovou relaci. V rozhlase zazněl krátký text a písnička od Marty Kubišové Modlitba pro Martu. Celý projekt jsme zakončili anketou, kterou jsme si připravili v hodině češtiny. Připravili jsme si několik otázek, které se týkaly 17. listopadu, přičemž odpovědi na tyto otázky by měl znát každý náš občan.

Vypadalo to jako zakončení tohoto projektu, ale dne 19. 11. k nám přišla paní Janíková ještě na besedu povyprávět příběh své rodiny.

Za 9. F Gabriela Peková a Lucie Minxová

Z různých reakcí žáků 2. stupně na projekt vybíráme tyto:

„Myslím, že svoboda je ta nejkrásnější věc na světě!“

„Jsem ráda za to, co mám teď, jsem ráda, že mám svá práva.“

„Jsem ráda, že jste zvolila takovou formu připomenutí toho výročí, že jsme si pouštěli ty dokumenty, bavily mě ty hodiny, škoda, že už to skončilo.“

„Líbilo se mi, jak jsme se mohli podívat do minulosti, kterou už nikdy nezažijem.“

„Líbilo se mi vše, protože jsem se něco naučil.“

„Bavilo mě to, konečně jsem se něco dozvěděla.“

„Jsem ráda, že jsme to probírali, protože mě takové věci baví na rozdíl od češtiny. Dozvěděla jsem se spoustu zajímavých věcí, ale někdy jsem tomu nerozuměla. Ale bylo to super, obdivuju ty studenty, že to zvládli.“

„Bylo mi líto toho Jana Palacha, jak uhořel. Něco mě bavilo, něco ne.“

„Líbila se mi ta videa.“

„Bylo to zajímavé téma, jiné školy v Boskovicích to neměly.“

„Bavilo mě vyprávění a film.“

„Něco jsem se dozvěděla, bylo to fajn, ale potom to bylo takový zdlouhavý. Utvrdilo mě to v tom, že jsem ráda, že žiju v dnešní době.“

„Bylo to zajímavé, ale moc mě to nebavilo.“

„Bavila mě ta beseda. Ale nelíbilo se mně, že jsme měli ty doložky.“

„Bylo to poučný, ale zjistil jsem, že i bez výjezdní doložky se za hranice dostanu.“

„Bylo by lepší, kdyby bylo víc aktivit, abychom si to dokázali víc přiblížit.“

„Řekli jsme si spoustu zajímavostí. Sice si to teď nedokážu úplně přestavit, ale myslím, že můžeme být vděční za svobodu.“

„Myslím, že to bylo na nic. Zatěžujete nás věcmi, které jsme ani nezažili. A není nám to k ničemu, vědět, co se stalo před x lety.“

„Akce mi přinesla nové vědomosti, je důležité si připomínat tyto události, které by jinak upadly v zapomnění. O 17. listopadu jsem toho předtím moc nevěděla, ale po těch 14 dnech na to mám úplně jiný názor. Nejvíce se mi líbily příběhy našich prarodičů.“

„Bylo to docela zajímavý, když paní učitelka v dějepise začala povídat o listopadu 1989.“

„Bylo zajímavé pro ty, co poslouchali, ale byla to dlouhá doba, přece jen jsme to probírali dva týdny, ale na druhou stranu víme skoro vše a za kratší dobu bychom se toho asi tolik nedozvěděli.“

„Projekt se mi líbil a byl velmi zajímavý. Dozvěděla jsem se hodně nových informací. Děkuji za něj!“

„Celý projekt se mi moc líbil, možná bych i řekla, že to byl jeden z nejhezčích. Ze všeho nejvíce se mi líbila naše „demonstrace“, kde se mi ze všeho nejvíce líbila atmosféra. Podle mě bychom neměli zapomínat na události v naší historii a díky tomuto projektu jsme si i jednu z nich připomněli.“

A deváťáci napsali o projektu i dopis

Milá babičko,

chci ti povědět, čemu jsme se věnovali minulý týden ve škole. V neděli 17. 11. jsme oslavili 30 let od sametové revoluce a naše škola si pro nás připravila mnohé aktivity. (...)

Škola byla krásně vyzdobená... A dokonce jsme měli i železnou oponu! Tento týden se zakončil takovou akcí: po druhé vyučovací hodině se celý

druhý stupeň sešel u železné opony s klíči v ruce, za přítomnosti učitelů, a dokonce i pana místostarosty.

Paní zástupkyně měly nejprve krátký proslov. Po proslovu jsme cinkali klíči a bylo to neskutečné. Paní

učitelka Kotoučková s sebou měla kytaru a celý druhý stupeň si zazpíval píseň Náměšť. Společně jsme si

zatleskali, poděkovali a vrátili se do tříd. Poté jsem za školní parlament přečetla krátké shrnutí tohoto týdne

do rozhlasu a poděkovala všem, kteří s námi spolupracovali. Zazněla píseň Modlitba pro Martu.

Tímto končí náš týden, tím pádem i můj dopis.

*Tento týden byl skvělý. Strašně mě to téma bavilo a ten pád železné opony? **Wou, to bylo něco!***

Aneta M., 9. F

Ahoj babi.

(...) Demonstrace – toto zakončení byla asi nejhezčí věc z celého projektu. Nejvíc se mi líbila ta atmosféra (byla boží). Poslední věc, co jsme udělali, byla anketa. Připravili jsme si pár otázek k 17. listopadu, na něž by měli znát odpovědi všichni. Po „demonstraci“ jsme se vydali na náměstí, kde jsme se ptali kolemjdoucích. Jejich odpovědi se pokusíme tento týden dát do grafu (v matematice). Celý projekt se mi moc líbil, neměli bychom zapomínat na důležité okamžiky v naší historii.

Lucie M., 9. F

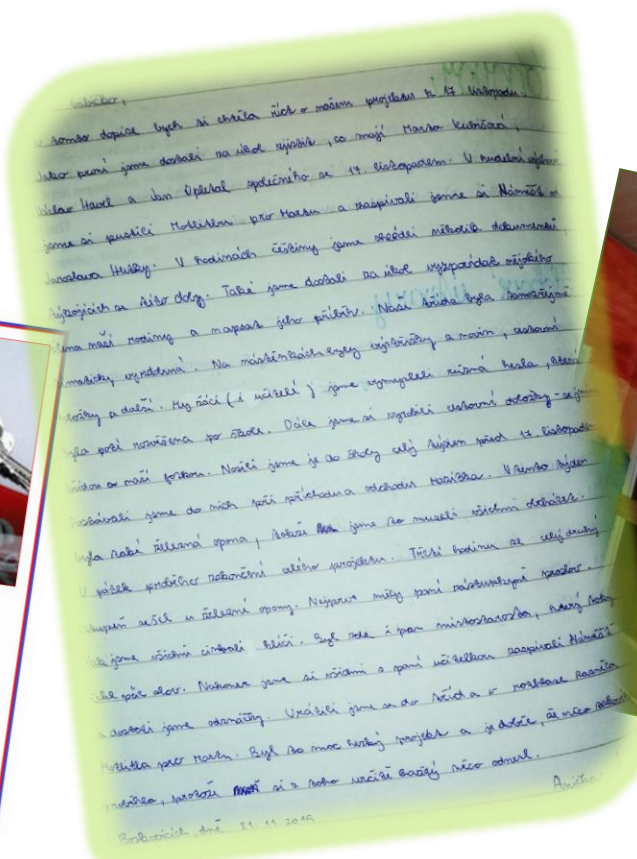
Milá Anitko,

už dva měsíce u nás na škole probíráme téma komunismus a sametová revoluce. (...)

Tato opona v pátek 15. 11. padla. Sešel se myslím skoro celý druhý stupeň. Paní zástupkyně Eva Tichá a Blanka Bohatcová nám předčítaly úryvek textu. Pak jsme všichni začali zvonit klíčkama a skandovat, ať železná opona padne. A taky padla. Bylo to naprosto úžasný, ta atmosféra, a bylo vidět, že si to fakt všichni užívají. Poté jsme si všichni společně zazpívali písničku Jaroslava Hutky, a to Náměšť. Taky jsme dostali placky na památku. Dokonce se přišel podívat i pan místostarosta. Projekt se mi moc líbil. Bylo dobré si uvědomit, co se před 30 lety normálním občanům mohlo stát. Jsem ráda, že žiju v dnešní době. Jsem ráda, že jsem si to mohla v mírné verzi vyzkoušet.

Lenka A., 9. F

Foto: Jaroslav Parma
a PaK

Vzkazy pro Jana Palacha

8. E

To chtělo obrovskou odvahu. Jste bojovník, obdivuju Vás.

Milý pane Palachu,
děkujeme Vám za Váš veliký čin. Doufám, že svého činu teď později s
postupem času nelitujete. Kdybyste to totiž neuděl, mohl byste tu
s námi ještě být. Teď si Vás všichni připomínají jako hrdinu! Doufám,
že se máte dobře...

Pane Palachu,
chtěl jste vyburcovat lidi. Myslím si, že kdybyste viděl Českou
republiku po 50 letech, byl byste nešťastný. Zaplatil jste ohromnou
cenu bolesti za svobodu a místo toho, aby ostatní dokončili, co jste začal, mlčeli. Ale přesto i díky
Vám vypukla před 30 lety revoluce a naše země je od té doby svobodná. Jediná věc, kterou by Vám
měl říct každý, je: DĚKUJI.

Milý Jane Palachu,
bylo to od Tebe moc obětavý, co jsi udělal....

Myslím, že Tvůj skutek nebyl zbytečný, ale za život to nestálo...

Pane Palachu,
otevřel jste lidem oči. Děkuju!

Děkujeme, že jsme se díky Tobě narodili do svobodné země, Jane Palachu.

Máte můj obdiv.

Milý pane Palachu,
děkujeme Vám za Váš obětavý čin, který jste udělal. Díky Vám začalo protestovat více studentů.
Kdyby se to nestalo, nejspíš bychom ještě žili ve světě bez svobody. Zapsal jste se do dějin. Vážíme
si Vaší obětavosti a doufáme, že Vašeho činu nelitujete.

Myslím si, že Tvůj čin nějakým způsobem pomohl naší zemi. Lidé si z toho dost vzali, vzpomínají
doteď. Ale ve vzduchu pořád vážne otázka...bylo to správné, bylo to potřeba ukázat tak drastickým
činem? Jestli by nepomohlo něco „menšího“ nebo kdyby se to nestalo, co by následovalo, co by
bylo teď? Obdivuji, že sis vzal život tímto způsobem, ale nemůžu říct, zda ta doba byla opravdu tak
hrozná, ale Tvůj čin a vyprávění říkají, že ano...

7. F

Byl to velmi významný čin.

Byl to významný čin pro demokracii.

Milý Jane Palachu,
tímto dopisem Vám chci říct, že málokdo by tohle udělal. Je to velmi smutné a chci brečet. Mějte se
tam nahoře hezky...

Pane Palachu,
zkusil jsi, co to šlo, děkujeme za vše. Oheň takhle bude vždycky symbol revoluce a naděje na změnu. Na shledanou.

Pane Palachu,
nesouhlasím s takovým protestem, jaký jste udělal.

Milý pane Palachu,
Vaše úmrtí je velmi depresivní. Málokdo by tohle udělal...

Dobrý den, pane Palachu,
děkujeme, že jste nám dal naději, Zemřel jste pro naši vlast.

Za obě třídy zpracovala Pavlína Vítková

Foto: <https://www.info.cz/galerie/magazin/47136/jan-palach-slusny-a-mirumilovny-kluk-ktereho-zajimaly-dejiny-a-filozofie?foto=2>

Hra na minulost

(PaK) – Celé naše projektové vyučování bylo v mnohých třídách doprovázeno sledováním dokumentů. Z nich žáci načerpali spousty poznatků, o nichž pak vedli diskusi. Smyslem bylo nevnučovat dětem názory dospělých, ale ponechat je zážitkovou metodou utvořit si názory vlastní, a to pouhým sledováním, přemýšlením, vysvětlováním a diskusí.

Po sledování dokumentů jsme ponechali chvíli ticha. Tu žáci věnovali svému zamyšlení. Na lístečky pak bezprostředně po skončení dokumentu psali své úvahy, myšlenky, emoce.

Tady přinášíme některé z nich.

Komunisti byli strašně arogantní a nutili lidi do něčeho, co nechtěli dělat a to není správné.
Myslím si, že nejhůř to schytali studenti, protože když chtěli, tak nemohli studovat dál.

Hrůza, v životě bych to nechtěla zažít.

Myslím, že to muselo být hrozné, žít v takovémhle režimu. Třeba jak všichni museli být na tom průvodu a jásat a mávat, i když jste vůbec nechtěli a nebylo to upřímný.

Je to zajímavé téma, ale jak se chovali k lidem a celkově ke všemu je hrůza.

Bylo to nespravedlivé, že hodně lidí nemohlo jít na vysokou.

V děk za to, že my tohle zažít nemusíme.

Byla to těžká doba, neumím si představit, kdybych v té době žil.

Ta nevolnost slova musela být strašně sužující.

Každý měl sice svůj názor, ale mohl říct jen ten, který se líbil politické straně.

Nevinní lidé byli ve vězení

Můj pocit je takový, že si nedokážu představit, v jaké nespravedlnosti lidé žili. A musím uznat to, jak se někteří dokázali vzchopit a bojovat za svobodu a možnost projevit svůj názor. A díky takovým lidem jsme tam, kde jsme.

Je zajímavé, že jeden člověk ovlivní skoro celou republiku.

Chtěl bych tam být a zažít to, chtěl bych vědět, jaký to je.

Za co by žáci demonstrovali dnes?

(PaK) – Také k zamyšlení se nad současnou dobou jsme vedli v průběhu projektu naše žáky. Krátce před samotnou demonstrací si mohli vytvořit hesla, jež byla následně vyvěšena v části naší školy. Nejčastěji žáci poukazovali na možnost snížení počtu hodin matematiky na ZŠ, toužili po změnách některých učitelů, stýská se jim po mobilech, chtěli by řešit problém s jednou tělocvičnou, postrádají teplou vodu ve třídách, nelíbí se jim přezouvání se, rádi by chodili za svými kamarády na jiné chodby, prahnou po ředitelském volnu a samozřejmě nemohl chybět požadavek na hezčí toalety.

Zapojily se také paní kuchařky...

(PaK) – Při příchodu do jídelny jsme nemohli v „revolučním“ týdnu přehlédnout krásnou dobovou výzdobu. Dokonce nám tu hrály na gramofonu desky písně 20. stol. Ve čtvrtek jsme mohli ochutnat předrevoluční oblíbenou francouzskou polévku a obalovaný gothaj s bramborovou kaší, v pátek jsme si pochutnali na slavnostním obědě – svíčkové. Ani v jídelně nechyběla hesla, kterými paní kuchařky chtěly také dát najevo svá přání.

Jídlo není samozřejmost!

Za plným talířem je spousta práce!

Foto: PaK

Anketa

Součástí projektu 8. a 9. ročníku byla také anketa, kterou jsme sestavili v hodinách slohu. Sestávala ze 7 otázek a dotazovanými se stali kolemjdoucí na náměstí. Tentokrát se žáci setkávali s odmítáním, jakmile dotázaní odhalili, že se anketa týká naší historie. Zřejmě je to těžká disciplína. Nakonec ale přecejeno všichni žáci našli někoho, kdo jim na všechny otázky odpověděl a jako poděkování dostal dotyčný od našich žáků kartičku s fakty o letech 1939 a 1989 a s připomínkou 30. výročí sametové revoluce.

Znali byste odpovědi dnes už i vy?

(V tabulce níže jsou označeny červeně ty správné.)

Anketní otázky:

- 1/ Jaký státní svátek si připomínáme v neděli 17. 11.?
- 2/ S kterými roky se pojí události 17. listopadu?
- 3/ Jak se jmenoval poslední komunistický prezident?
- 4/ Jak se jmenoval první prezident po sametové revoluci?
- 5/ Co znamenala zkratka OF?
- 6/ Na kterém místě v Boskovicích se nachází památník k 17. 11.?
- 7/ V kterém roce vznikla Charta 77?

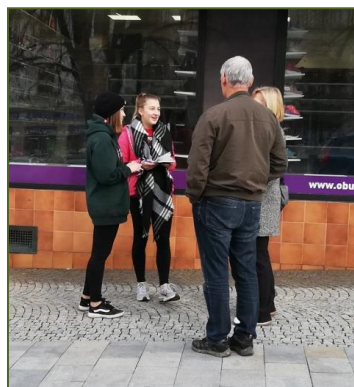
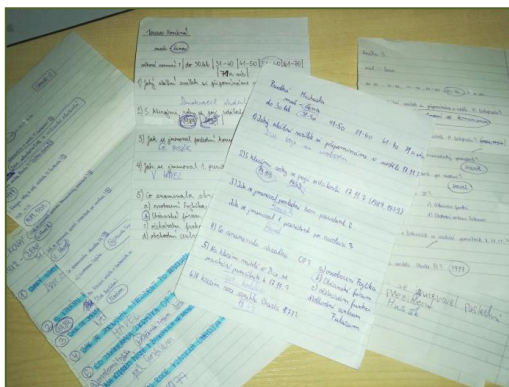

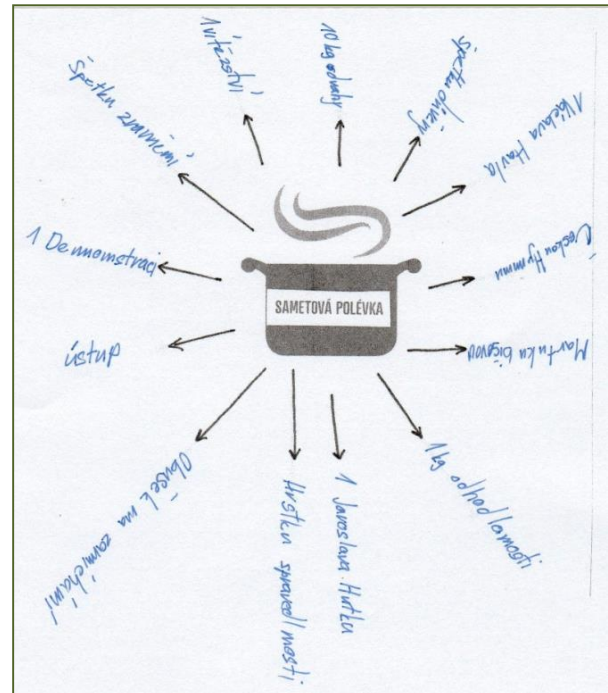
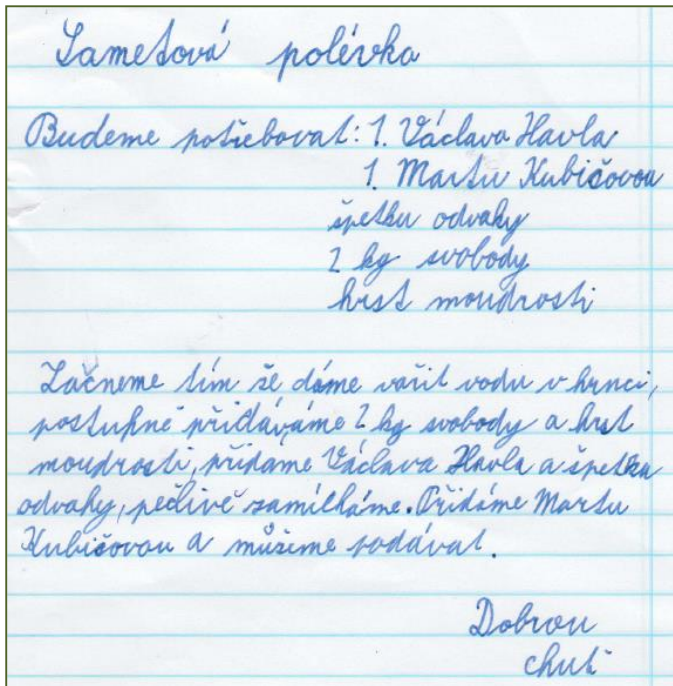
Foto: PaK

Otázka/věk	Do 30let 3 dotazovaní	31-40 let 5 dotazovaných	41-50 let 4 dotazovaní	51-60 let 5 dotazovaných	61-70 let 11 dotazovaných	71 a více let 4 dotazovaní
Č. 1	Den BSSD – 3x	Den BSSD – 4x Neví – 1x	Den BSSD – 4x	Den BSSD – 5x	Den BSSD – 11x	Den BSSD – 3x Neví – 1x
Č. 2	1989 – 3x 1939 – 1x	1989 – 4x 1939 – 0x Neví – 1x	1989 – 4x 1939 – 2x	1989 – 3x 1939 – 1x 1968 – 1x 1979 – 1x	1989 – 8x 1939 – 2x Neví – 1x 1938 – 1x 1948 – 3x 1968 – 1x	1989 – 3x 1939 – 1x Neví – 1x
Č. 3	G. Husák – 1x Neví – 2x	G. Husák – 2x Neví – 3x	G. Husák – 4x	G. Husák – 4x Neví – 1x	G. Husák – 10x Neví – 1x	G. Husák – 3x E. Beneš – 1x
Č. 4	V. Havel – 3x	V. Havel – 5x	V. Havel – 4x	V. Havel – 5x	V. Havel – 10x K. Gottwald – 1x	V. Havel – 4x
Č. 5	Občanské fórum – 3x	Občanské fórum – 5x	Občanské fórum – 4x	Občanské fórum – 5x	Občanské fórum – 11x	Občanské fórum – 3x Neví – 1x
Č. 6	Neví – 3x	U kostela – 2x Neví – 3x	U kostela – 2x Neví – 2x	U kostela – 1x Neví – 4x	U kostela – 2x Neví – 10x	U kostela – 2x Neví – 2x
Č. 7	1977 – 1x Neví – 2x	1977 – 2x 1993 – 1x 1960 – 1x Neví – 1x	1977 – 4x	1977 – 4x Neví – 1x	1977 – 9x Neví – 1x 1970 – 1x	1977 – 1x Neví – 3x

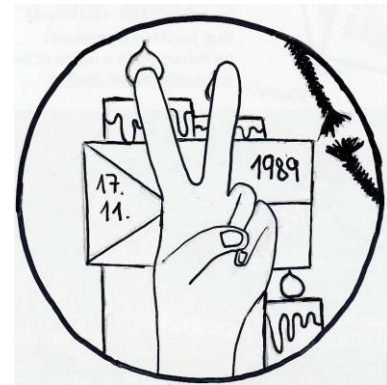
Pozn. Den BSSD - Den boje studentů za svobodu a demokracii

Zpracovala: Pavla Kotoučková

Vařili jsme sametovou polévku

Návrhy „sametových“ razítek

A vítězné razítko na doložkách...

Foto: PaK

Beseda s pamětnicí

Dne 19. 11. 2019 jsme na ZŠ Slovákova přivítali PhDr. Helenu Janíkovou, pamětnici dob minulých. Pro žáky 8. a 9. ročníků si paní učitelka Kotoučková naplánovala besedu na téma „Příběhy bezpráví“ a paní Janíková byla našim čestným hostem.

A protože také děti během podzimních dnů bádaly mezi svými příbuznými, přáteli a sousedy, aby našly příběh člověka, který zažil revoluční rok 1989 a podělil se s nimi o cenné vzpomínky, využili jsme na úvod společného povídání také těchto příběhů. Vybraní žáci své příběhy přečetli a paní Janíková na ně navázala příběhem své rodiny.

Kdo zná paní Helenu, jistě ví, že je výbornou vypravěčkou. Své povídání doplnila také množstvím dobových fotografií a knih. Jsme hrdí, že jsme teprve třetí v pořadí, s kým se náš host podělil o rodinný příběh plný bezpráví, strachu a bolesti. Dotazů v závěru besedy nebylo mnoho. Většina z nás se spíše ponořila do vlastních úvah a myšlenek... Řečeno bylo vlastně vše již příběhu. Své emoce mohli žáci vyjádřit vzkazem či slovem na vyvěšený plakát.

Paní Janíková si za společné chvíle s námi vysloužila velký potlesk a samozřejmě i kytičku. I touto cestou jí ještě jednou ze srdce děkujeme a obdivujeme, že se s námi dokázala podělit o bolestné chvíle svého života. Přejeme jí mnoho krásných dní se svými blízkými.

Text a foto: Pavla Kotoučková

Z ohlasů žáků:

Paní Janíková nám vyprávěla o příběhu svého bratra, který zasáhl celou rodinu. Bylo opravdu otřesné naživo slyšet popis toho, jak se k sobě lidé ve vlastně ještě ne tak dávno době chovali. Příběh myslím všechny zasáhl, a to hluboce. Měli jsme celkem problém to všechno vstřebat. Bylo to drastické, obzvláště to, jak mrtvého bratra našli na dně Macochy. ☹

Každopádně beseda se mi moc líbila, i když byla v negativním nádechu, paní Janíková se snažila být pozitivní a veselá. Byla mi moc sympatická a jsem ráda, že nám svůj příběh sdělila. Také se mi líbilo posílání fotek. Celou besedu bych hodnotila velmi kladně.

Barbora Roupová, 8. F

Celá beseda byla super. Moc se mi líbilo vyprávění tohoto hrozného příběhu. Obdivuji paní Janíkovou, že nám tento příběh řekla, i když se s tím pořád nesmířila. Také mě dost potěšilo, ale i zarazilo, kolikrát a komu už odmítla tento příběh říct a že jsme její 3. publikum, komu to říká. Beseda měla i super atmosféru k tomuto příběhu. Taky se mi líbilo, jak měla paní Janíková připravené fotky a knížku. Celá beseda se mi moc líbila a doporučila bych ji ostatním.

Lucie Minxová, 9. F

Přednáška se mi hodně líbila a nejvíce se mi líbil mluvený projev. Klidně bych si takovou akci zopakoval ještě jednou.

David Kolář, 8. F

Obdivuji ji, že nám dokázala svůj těžký příběh otevřeně říci. Paní Janíková mluvila nahlas a srozumitelně, věděla, co má říkat, a měla to pěkně připraveno. Za přednášku jsem rád, bylo zajímavé slyšet, jak tu dobu někteří lidé prožívali. Pěkně jsme tím zakončili projekt ke dni 17. listopadu.

Tomáš Janíček, 9. F

Tahle beseda se mi líbila, paní Janíková to hodně pěkně převyprávěla. Hodně ji obdivuji za to, že to psychicky zvládla. Mně se to hodně líbilo a mrzí mě, že se tento příběh dosud POŘÁDNĚ nevyřešil a nebyli nalezeni a potrestáni vrazi. Moc děkuji za tuto besedu!

Gabriela Peková, 9. F

Dopis pro pamětníci

Vážená paní Janíková,
nejděle bych Vám chtěla poděkovat za váš příběh který jste nám hodně pěkně převyprávěla,
a také DĚKUJI (bylo to super)!

Ráda bych Vám popsal náš projekt z 17. 11. 1989.

Tomuto projektu jsme se věnovali ~~na~~ 2 měsíce, hlavně v hodinách českého jazyka a dějepisu z občan-
ství, kde jsme povídali různé příběhy bezprávní advokatury z této doby. Tyhle příběhy byly často
velmi silného charakteru, ale mě osobně to píše zajímavě vidět, jak se v té době bylo a jak se
STB a lidé komunistů byli schopni chovat i k nevinným lidem.

Tento projekt vycházel v období 11. 11. - 15. 11. a do jsme si každý den do školy musili námi vypracová-
né úkoly dovést do školy, a odpoledne do školy, v sobotu jsme došli na úřad a daná služba
si nás popsal, ale když jsme došli sepsali, pak jsme měli speciální úkol. V 11. 11. 1989 jsme si spali
učebkou v dějepisu „Kadavli“ na komunistech a lidé, paní učitelka jsme oslovili „soudušho učitelka a se-
dali jsme s ní na práci. Celkově tento projekt vycházel 15. 11. 1989, 10:00 PADLA ŽELEZNÁ OPONA. Předpá-
dím se celý druhý stupeň se skupin u tělesné výchovy (některá celá skupina měla usazení v chodě). Nejdříve obě paní učitel-
ky naše příběhy měly být vzhledující se z 17. 11. 1989. Při obědi ~~na~~ začali rovnou sletit a potom... PADLA ŽELEZNÁ
OPONA. Po pádu jsme si VŠICHNI sepsali píseň od J. HUTKY - NÁMĚSTÍ. Tím byl uzavřen náš projekt z 17. 11. 1989.

Tenhle náš projekt byl spjato s internetovou stránkou JSNS.cz, která má různé projekty pro školy, které se
vztahují například k PRÁVNÍM BEZPRÁVÍ, MEDIÁLNÍ VZDĚLÁNÍ, ... a naši paní učitelka nás (matičku) sam přiči-
nila a tím jsme se jako škola zapojili do projektu příběhů bez práva. A na této stránce mohou školy
nominovat „svůj“ příběh, který jí můžou například převyprávět. Naši paní učitelka například se
bychom mohli nominovat příběh vašeho bratra, pak se Vás chce sepat jestli VŠICHNI souhlasíte?

Prosím Vás o případnou odpověď.

Mějte se rádi.

Záhyně ZŠ Borkovice - Slovačková GABRIELA PEKOVÁ, 9. F

Peková Gabriela

25. 11. 2019 Borkovice

Psali jsme dopisy i emigrantům

Ahoj Petře,

přemýšlela jsem o svém životě, jak se mám, jestli se mám dobře a napadalo mě mnoho dalších úvah. Zajímalo by mě, když jsi emigroval do Francie, co se ti honilo hlavou. Vím, že jsi to v životě neměl moc lehké, ale vzpomínka jsem si, jak si mi vyprávěl, co se dělo, jak jsi šel a proč jsi emigroval. Moc mě to zaujalo, že jsi tohle dokázal. Také by mě zajímalo, jestli jsi spokojený s tímhle životem teď. Já teda ne, přijde mi, že tě svoboda, co za ni studium usiloval, si teď někdo neváží. Podle mě by mělo hodně lidí zažít to, co ty a možná by si jí začali vážit.

Teď tento týden máme se školou projekt právě o 17. listopadu, určitě si na tebe vzpomenu. Přijde mi to strašně zlé až kruté, to co jsi ty a mnoho dalších lidí museli zažít. Rozbřežela jsem se, jak si vyprávěl, že na demonstracích byly i malé děti. Nejhorší je, že tu krutost musely zažít i ony.

Jsem moc ráda, že jsi mi tohle povyprávěl. Díky bohu za život, co mám a jaký můžu prožít bez toho, co jsi prožil ty. Uživ si život, hlavně buď šťastný.

S pozdravem

12. listopadu 2019

Názy Malinová

Dobrý den,

v první řadě bych Vám chtěla vyjádřit velký obdiv za to, že jste zvládl opustit rodinu a kamarády. Také to, že jste byl schopen se naučit francouzsky za tak relativně krátkou dobu. Ale obzvláště za to, že jste měl vůbec tu odvahu na to, abyste všem řekl, že tam jedete jen na chvíli a přitom jste byl rozhodnutý, že ve Francii zůstanete. Byl jste rozhodnut čelit všelijakým nástrahám, aniž byste věděl, jak to všechno bude dál. Jsem ráda, že se o tom nebojíte mluvit, protože vznikl tento dokument a jednou bude mít velkou hodnotu. DĚKUJEME!

S pozdravem Barbora Roupová.

12. 11. 2019

Ahoj Petře,

tvůj příběh o tom, jak jsi emigroval z Československa do Paříže, mě zaujal. Neumím si představit, jak těžké to muselo být, když jsi opustil svoji rodinu a přátele a odjel do Paříže.

Přijel jsi do cizí země, kde ses neuměl domluvit, ale přesto jsi to dokázal, sehnal sis práci a začal žít. Musela to být úleva, když ses dozvěděl, že komunistický režim padl i v Československu.

Chápu, že jsi toho zažil hodně, a proto Ti do života přeji hodně štěstí.

S pozdravem

Jenna

12. 11. 2019

Ahoj Petře!

Moc se mi líbil dokument o Tobě. To co jsi zažil, muselo být těžké, obdivuji Te.

Učil ses i nadále francouzštinu? Kolikrát ses ještě vrátil do Francie? Je podle tebe lepší Česko nebo Francie? Co říkála tvá rodina, když ses vrátil?

Promiň, že mám tolik otázek, ale probíráme sametovou revoluci ve škole a zajímá mě to. Na tvém místě bych udělala to samé, ale bála bych se. Teď se o 17. 11. 1989 mluví v rádiu a jsou o tom filmy televizi.

Boskovice, 12. 11. 2019

Markéta

Divadlo Polárka

Prezidenti: cesta tam a zase

Skvělou tečkou za celým projektem se ukázalo být divadelní představení v brněnské Polárce – Prezidenti: cesta tam a zase. Účastnili se jej žáci 8. a 9. ročníků, a to ve dvou po sobě jdoucích dnech, 26. a 27. listopadu. Doprovod dělaly paní učitelky Kotoučková, Vítková a Fidlerová.

Před divadelním představením jsme žáky ve Vko na zmíněnou hru připravili. Žáci pracovali s fotografiemi, na nich byly výjevy z divadelní hry. Zkoušeli tipovat, kdo je na obrázku a co právě řeší. V divadle si pak danou scénu našli a mohli jsme porovnat s našimi mnohdy humornými představami. Zopakovali jsme si též okolnosti volby prezidenta, jeho pravomoci a systém státní moci.

Samotné divadelní představení mělo dvě části.

V první proběhla volební kampaň, v níž se nám představili 4 kandidáti na prezidenta. Během duelů, rozhovorů a otázek publika jsme si udělali obrázek o tom, koho následně zvolíme. Po půlhodinové kampani jsme vyšli do foyer, kde jsme jeden ze čtyř lístků mohli vhodit do volební urny. Nutno podotknout, že jsme po

celou dobu neznali jména kandidátů.

Po přestávce následovala druhá část – stručně odehrané životy jednotlivých kandidátů, z nichž se nakonec stali naši skuteční historičtí prezidenti. A tak jsme zjistili, koho bychom si na základě předvolebních slibů a manipulace vlastně ve skutečnosti vybrali. A protože paní učitelka Kotoučková navštívila obě divadelní představení, byla svědkem toho, že pokaždé je zvolen opravdu jiný kandidát a že skutečně záleží jen na nás samotných, jak politické sliby vnímáme a necháme se jimi ovlivnit, zmanipulovat.

První den tedy vyhrál Klement Gottwald, druhý den si noví žáci zvolili TGM. Díky životopisným částem představení jsme pak mohli nakouknout do životů našich bývalých prezidentů a jejich manželek, pochopili jsme mnohé historické souvislosti dob minulých a mohli jsme se zamyslet nad hodnotou demokracie a jejím současným směřováním.

Žáci i učitelé byli z představení většinou nadšeni, nikdo z nás nečekal, že prožijeme takto báječné dopoledne, o kterém si budeme ještě dlouho povídat.

Za všechny Pavla Kotoučková
Foto: PaK; <https://divadlopolarka.cz/>

Z pracovního listu našich osmáků:

1. Napiš celá jména prezidentů z představení a každého krátce charakterizuj na základě svého dojmu:

a) T. G. Masaryk - rozumný, cílevědomý, klidný, sebevědomý
 b) E. Beneš - tichý, ovlivnitelný, mírumilovný
 c) K. Gottwald - agresivní, namyšlený, cílevědomý, sebevědomý
 d) G. Husák - namyšlený, ovlivnitelný, nesebevědomý

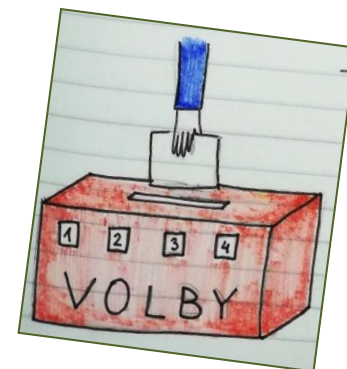
2. Dopln, čím jsou tyto „osmičkové“ roky pro naše dějiny důležité:

1918: Vznik Československa 1948: začátek vlády komunistů, totalita (začátek)
 1968: okupace Československa, totalita (konec) 1989: Sametová revoluce

3. Jaká písnička zazněla u příběhu TGM (nápověda: oblíbená píseň TGM): Ach synku, synku.....

4. Volební kampaň:

a) čím tě zaujal kandidát, kterého jsi zvolil/a: zanechal kladný dojem, působil velmi chytře a cílevědomě, nevyvolával hádky
 b) byl/a jsi se svou volbou spokojen/a, nebo se tvůj názor změnil: byla jsem spokojena.....

5. Napiš jména prvních dam (manželek) všech prezidentů:

TGM - Charlotta E. B. - Hana
 K. G. - Marta G. H. - Viera

Která první dáma tě zaujala nejvíce? Proč? Charlotta - byla velmi trpělivá, podporovala T.G.M. ve všem

6. Napiš hodnocení – buď co nejvíce konkrétní:

+ velmi originální nápady (např. televize, mohli jsme volit,...), dozvěděla se
 - žádné | + jsem se více o našich prezidentech
 100 %

Závěrečná aktivita

Václav Havel - první prezident po komunistech

Jan Opletal - 10. 1939 - 1. 1945 - 1. 1945 - 1. 1945

Cesta ke svobodě
Zakroužkuj 5 hlavních rozdílů ve státních znacích České republiky a Československé socialistické republiky.

Gustav Husák - komunistický prezident

Doplň do písně Jaroslava Hutky vynechaná slova:

Naměstí (Krásný je vzduch)

1. [: Krásný je vzduch, krásnější je ...
[: co je nejkrásnější, ...
- usměvavě ... :]
2. [: Fevný je ...
[: co je nejpěvnější, co je nejpěvnější -
- ta ... vira. :]
3. [: Pustá je poušť i ...
[: co je nejpustější, co je nejpustější -
- žít život bez ... :]
4. [: Mocná je ...
[: co je nejmocnější, co je nejmocnější -
- ... :]
5. [: Velká je Zem, ...
[: co je však největší, co je však největší -
- ta ... :]

Vymysli titulek následujícího článku:

Studená válka, demokracie

Tvrdý zákrok proti studentům 17. listopadu 1989 na Národní třídě vyvolal odpor lidí v celé zemi. Hned následující den studenti vyhlásili stávkou a přidala se i některá divadla. Objevila se také živá informace o smrti studenta Martina Šmída.

18. listopadu 1989 se v zahraničních médiích objevila zpráva o smrti studenta Martina Šmída. O život měl přijít večer před tím při zásahu na Národní třídě. V ulicích se dokonce objevovala úmrtní oznámení. Zpráva o údajném studentovi Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, který měl zemřít v nemocnici Na Františku, vysílala mimo jiné Svobodná Evropa.

Do médií se informace dostala na základě výpovědi údajné svědkyně Drahomíry Dražkové. Ta před pěti lety v České televizi řekla, že zpráva o Šmídovi si vymyslela sama. „Ani jsem nebyla nastrčena SIB. Byl to jen můj výmysl. Napadl mě v nemocnici, kde jsem podstupovala ošetření.“

Informace o mrtvém studentovi byla podlé historika Libera Svobody poměrně klíčová – i když byla Divk. Informace začala žít vlastním životem a začala hrát roli katalyzátoru celé sametové revoluce,“ soudí.

Na zásah režimu proti pochodu reagovali hned ráno 18. listopadu studenti pražských uměleckých vysokých škol a dohodli se na vyhlášení rytmické protestní stávky. Odpovědní přišli za herci do Realistického divadla. Tomáš Töpfer přečelil výzvu ostatním divadlům.

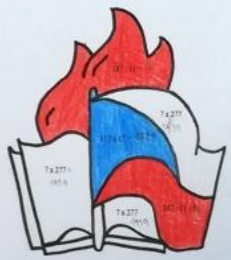
Padl také návrh vyhlásit 27. listopadu generální stávku a studenti začali organizovat výjezdy na venkov, aby o informace o dění v Praze šli dál. V centru hlavního města v tento den spontánně demonstrovalo několik tisíc lidí. Další prohlášení zaznělo večer na koncertu České filharmonie, která odmítla spolupráci s režimem a televizí. Posluchači to ocenili velkým potleskem.

Co si mohli lidé koupit v roce 1989 za sto korun?
a) Navrhni nákupní seznam pro čtyřčlennou rodinu.
b) Spočítej, jak dlouho museli na tehdejší stokrunu lidé pracovat, když byl průměrný měsíční příjem 3 000 Kč, týdně museli odpracovat 40 hodin?

čokolád	30
šokový krém	46
čajovník 1 kg	60
čajovník 1 kg	60
čajovník 1 kg	100
čajovník 1 kg	350
čajovník 1 kg	1 200
čajovník 1 kg	3 100
čajovník 1 kg	3 500
čajovník 1 kg	12 000
čajovník 1 kg	70 000
čajovník 1 kg	7 500
čajovník 1 kg	2
čajovník 1 kg	0,10
čajovník 1 kg	0,08
čajovník 1 kg	0,80
čajovník 1 kg	10
čajovník 1 kg	35
čajovník 1 kg	1
čajovník 1 kg	3
čajovník 1 kg	3,80

Vybarvi znak Pionýrů podle výsledků vypočítaných příkladů. Najdi souvislost s výsledkem a tímto projektem: Červená = 17 modrá = 1989 bílá = 1939

Souvislosti:
17 - 11. - demokracie občanů
1989 - Sametová revoluce
1939 - Leták 2. světové války, demokracie kladí Jan Opletal, Mladík, machal novič VŠ

Využij údaje z tabulky: (zdroj: zakomunistu.cz)

číslo	název	cena v roce 1989
1	čajovník	0,30
2	čajovník 1 kg	1,20
3	čajovník 1 kg	2
4	čajovník 1 kg	2,20
5	čajovník 1 kg	2,50
6	čajovník 1 kg	4,40
7	čajovník 1 kg	6
8	čajovník 1 kg	6
9	čajovník 1 kg	6,40
10	čajovník 1 kg	6,60
11	čajovník 1 kg	8
12	čajovník 1 kg	8
13	čajovník 1 kg	10
14	čajovník 1 kg	13
15	čajovník 1 kg	14
16	čajovník 1 kg	24
17	čajovník 1 kg	25
18	čajovník 1 kg	25
19	čajovník 1 kg	32
20	čajovník 1 kg	100